

откупъ. Това бъше единъ дивъ, грубъ варваринъ, който ми приказваше съ флегматически тонъ, като ма гледаше твърдѣ радостно, като на англичанинъ, а, слѣдователно, приятель на Турците.

Като са връщамъ като бѫлгарете, азъ ще покажа примѣръ отъ тоя тероръ, който тука царува. По пътя си ние срещнахме едни кола, въ които бѣха впрегнати волове, и нашия турченъ талигажия заеки ги съ колелото, ако и бѫлгарския селянинъ, който вѣрвѣше слѣдъ тѣхъ, да ни стори пътъ. Турчена го обсиша съ псувни и бѫлгарина напусна колата си и въ тѣхъ своя малакъ синъ, като са спасяваше съ бѣгство. Тежко бѣше да гледашъ, какъ единъ здравъ силенъ читирдесетъ-годишенъ мжъ така трепереше и са страхуваше предъ други невооруженъ човѣкъ, но, види са, злочестите бѫлгаре са навикнали още отъ люлката да треператъ отъ страхъ, щомъ видятъ нѣкой турченъ. Други пътъ ние са спрѣхме въ селото Шуше и тамъ единъ пиянъ запия, който биль дошелъ да сжира данока, биеше съ една тояга най-безжалостно селянете за това, че тѣ, като са намирали въ полето, накарали го да чака нѣколко часа. Той не слушаше обясненията имъ, че тѣ не сѫ знаели по-рано за пристигванietо му, а като попитахъ, защо бѫлгарете не са махнатъ отъ пияния, драгомания ми отговори: „Тѣ не смѣятъ да си отидатъ; той има пищовъ и ако тѣ направятъ една крачка то ще хване да гжрми.“ Подобенъ фактъ ясно доказва въ какво ужасно положение са намира страшната. Дѣйствително, що би могле да правятъ злочестите, освѣнъ мжлчишката да подлагатъ гжрба си на ударите. Ако би тѣ помислили да са оплачатъ на